

Modlitby otců

Zpravodaj č. 2

duben 2009

2. celonárodní setkání Modliteb otců v Moravské Třebové 22.-24.5.

Motto: **Jezíš – Světlo světa.**

Když chcete poznat Ježíše, tak ho musíte následovat, a pak ho během této cesty budete krok za krokem poznávat. (p. Elias Vella)

„Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Pána“ (2 Tim 1,2)

Tohle krásné oslovení je z listu sv. apoštola Pavla, jehož rok nyní v církvi slavíme. Motto našeho setkání, které jsme dostali od Maurice, je Jezíš – Světlo světa. A sv. Pavel k tomu dodává: *„Nestyd' se tedy vydávat svědectví o našem Pánu“ (2 Tim 1,8)* a dále *„Proto také všechno snáším a nestydím se vydávat svědectví, neboť vím, komu jsem uvěřil. Jsem přesvědčen, že on má moc chránit, co mi svěřil, až do onoho dne“ (2 Tim 1,12).*

Bratři, setkáváme se spolu, abychom si navzájem svědčili o Pánu. A svědčíme si navzájem, abychom posílili naši víru v Boha Otce, Pána Ježíše Krista a přijali milost a pokoj Ducha Svatého.

„Nejprve vzdávám díky svému Bohu skrze Ježíše Krista za vás všechny, protože se po celém světě rozšiřuje zvěst o vaší víře. Bůh, jemuž z celé duše sloužím evangeliem o jeho Synu, je mi svědkem, jak na vás bez ustání pamatuji při všech svých modlitbách a prosím, zda by mi konečně jednou nebylo z vůle Boží dopřáno dostat se k vám. Toužím vás spatřit, abych se s vámi sdílel o některý duchovní dar a tak vás posílil, tj. abychom se spolu navzájem povzbudili vírou jak vaší, tak mou.“ Řím 1, 8-12.

Sv. Pavel žil životem opravdového křesťana, byl opravdovým Ježíšovým učedníkem a celým svým životem svědčil o Kristu. On může říci: vím, komu jsem uvěřil. Děti víry mají heslo: Žiji podle toho, čemu věřím. To vše nás vede k otázkám: Žiji také já opravdově své křesťanství? Jsem opravdovým Ježíšovým učedníkem? Svědčím celým svým životem o Ježíši? Žiji podle toho, komu jsem uvěřil?

Tak to budou otázky, na které budeme hledat odpovědi na našem společném setkání v Moravské Třebové.

Jan

Organizační poznámky k setkání v Moravské Třebové

Místo setkání: Moravská Třebová, Svitavská 7, Františkánský klášter a kostel sv. Josefa

Čas setkání: setkání bude probíhat ve dnech 22.5. – 24.5.

začátek je v pátek (22.5.) v 18.00 (mše sv. v kostele sv. Josefa)

V sobotu (23.5.) bude program začínat v 9 hodin a končit bude mší sv. v 18.00 hodin (po ní večere)

V neděli (24.5.) je mše sv. v 8.30 hod., zakončení setkání bude po obědě.

Cena: samozřejmě podle doby, kterou na setkání strávíte, pro účastníky, kteří budou na setkání celou dobu to bude cca 700 Kč. Pokud by některý z otců trpěl finanční tísní, můžeme mu setkání uhradit.

Program setkání:

Pátek: mše sv. (18.00 hod) v kostele sv. Josefa, po ní adorace, seznámení otců, slovo Mauriceho na úvod.

Sobota: začátek v 9.00 hod – dopoledne vystoupení hostů – Maurice, Petr a Ivan ze Slovenska, Růženka a Věrka z Modliteb matek a slovo kněze + písně k oslavě a chvále Boží

Po obědě – skupinky a svědectví, společné Modlitby otců, Křížová cesta Modliteb otců

Mše sv. v 18.00 hod., pak večere

Neděle: mše sv. v 8.30 hod., zakončení setkání bude po obědě.

Doufám, že jsem na nic důležitého nezapomněl, pro jistotu přidávám kontakty:

Jan Brázdil, brazdil.jan@post.cz, tel.: 608512565, Mirek Liška, liska.mira@o2active.cz, tel.: 602413539

Jako přípravu na společné setkání Modliteb otců se budeme modlit nověnu ke sv. Josefovi od pátku 8.5. do soboty 16.5. Naši modlitbu je nutno podpořit také postem. Napište mi prosím, který den jste si vybrali, abychom všechny dny nověny (kromě neděle) pokryli.

Pokud chceme slyšet Boží hlas, musíme dát Bohu prostor vnitřním i vnějším ztišením. Je mnohem obtížnější se postit od zbytečných řečí a zbytečných podnětů (např. sledování TV), které nás mohou odvádět od úmyslu nověny, než si odeprít kus masa či cukroví. Formu postu, který si zvolíte ponechávám na Vás. Věřím ve Vaši vynalézavost, co se sebezáporu týče. Navíc pro každého z Vás to může být něco jiného. Důležitá je naše dobrá vůle. Pán je dobrý a žehná našim dobrým úmyslům, abychom je mohli přivést v dobré skutky. Záleží na nás, jestli chceme slyšet (a poslechnout) Jeho hlas.

Novéna ke sv. Josefovi:

Denní modlitba otců

Pane, náš Bože, děkujeme Ti za dar otcovství.

Prosíme Tě o pomoc, když máme potíže, a když selháváme ve svém poslání milovat a chránit naše rodiny.

Chceme se odvrátit od věcí, které nás od Tebe oddělují.

Prosíme Tě, provázej nás v našem životě a veď nás ve všem, co děláme.

Pane, dej nám radu a sílu, abychom naplnili naše poslání a přijali naše pravé místo ve společnosti jako otcové podle příkladu sv. Josefa, muže Panny Marie.

Prosíme Tě, Pane, o ochranu všech žen a dětí, které jsi svěřil do naší péče.

Prosíme Tě, chraň je před jakýmkoliv zlem a špatnými vlivy.

Pane, prosíme, žehnej Modlitbám matek, Modlitbám otců a Dětem víry, ať nás všechny i nadále vede Duch Svatý.

Amen.

Svatý Josefe,

Ty jsi vzorem a patronem všech otců, nauč nás křesťansky chápat svoje povinnosti. Naplň opravdovou radostí srdce rodičů, kteří odevzdávají život svým dětem. Necht' se otcové starají o svoje rodiny tak, jako si se ty staral o svou rodinu v Nazaretě, a necht' žijí svůj rodinný život s Ježíšem. Vypros nám, aby nás žádné životní překážky nedokázaly vzdálit od Boha, a aby neochladla naše láska. Svátý Josefe, svěť Bohu všechny otce, kteří se starají o svoje rodiny, a zejména ty, kteří svoje povinnosti vykonávají s obtížemi. Osobně Ti svěťujeme *prosbu o poznání Boží vůle a světlo vedení Ducha Svatého pro všechny muže, které Pán do našeho společenství Modliteb otců povolal a prosíme o zdar našeho společného setkání v Moravské Třebové.*

Zdrávas Maria, ...

Otče náš, ...

Chodíte před Ježíšem, za Ježíšem nebo vedle Ježíše?

K setkání s Ježíšem je nutné učinit s ním zkušenost – komunikovat s ním. Setkat se s Ježíšem znamená, že nezůstávám, kde jsem, ale kráčím dopředu, abych ho mohl následovat bok po boku.

Dám Vám otázku: chodíte před Ježíšem, za Ježíšem nebo vedle Ježíše?

Co tato moje otázka znamená?

Co je to kráčet před Ježíšem?

Mnozí se pokládají za učedníky, protože chodí před Pánem Ježíšem. Oni říkají Ježíšovi, co má dělat, včetně všech detailů. Říkají mu, jak to má udělat. Kdy to má udělat. Jedná se o člověka, který Pánu Ježíši organizuje jeho čas, všechno, co má dělat a potom ho jenom nechají, ať to podepíše. A tohle se nám může stát velmi snadno. Toto je chyba. Mnohokrát chceme po Ježíši, aby nám podepsal věci, které on nikdy neřekl a nechtěl. My plánujeme a organizujeme krásné akce, děláme je pro Pána Ježíše, ale neděláme je s ním. Neděláme je na jeho pokyn. Toto je obraz toho, který kráčí před Ježíšem, kdy my říkáme Pánu Ježíši, co má dělat.

Pak máme druhý typ lidí, kteří chodí vždy za Pánem Ježíšem. Ježíš kráčí dopředu, jde cestou a Vy jste vždy za ním. Vy ho nemůžete slyšet, nevíte, co Vám říká. Pokračujete v děláni všech tradičních věcí, protože jste zvyklí je dělat, ale neposloucháte, co Bůh chce, abyste dělali. A to se nám také často může stát. Ježíš jde před

námi a já zůstávám za ním. A přitom se držím tradičních věcí, stejně tak jako se farizejové drželi zákona. Oni se řídili dobrými zákony. Protože tyto zákony jim byly dány Bohem skrze Mojžíše. Jenomže Bůh chtěl ještě něco víc. Bůh chtěl, aby vstoupili do Ducha zákona. Co to znamená vstoupit do Ducha zákona? Dám Vám příklad. Představte si, že máte výročí svatby a přinesete své ženě nádhernou kyticí růží. Předáte jí růže a potom během oběda si čtete noviny. A je Vám úplně jedno, co si myslí manželka. Tyto růže, tyto květiny, měly mít nějaký smysl, ale Vy jste ten smysl ztratily. Vám stačí, že jste předali květinu. Vám stačí, že jste naplnili zákon. Ale Vy už neuděláte další krok za ten psaný zákon. Totiž, abyste pochopili, co ty růže mají znamenat. Oni znamenají: já tě miluji. Oni znamenají: já jsem s tebou šťastný. Oni znamenají: já chci s tebou sdílet svůj čas a chci ti naslouchat. Ale Vy se nedostanete ke smyslu toho skutku. Tak jako Ježíšovi současníci poslouchali zákon, následovali zákon, ale nedařilo se jim pochopit, co vlastně ten zákon učí. Oni nepochopili, že účelem zákona je přiblížit se Bohu a svému bližnímu. A tak kráčeli za Ježíšem. Drželi se pouze svého zákona, zachovávali náboženství, ale nepodařilo se jim z náboženství učinit víru. A důležitou věcí, tou nejcennější, je když kráčíme vedle Ježíše. To znamená, že den za dnem vidím, co ode mne Ježíš žádá. Co Ježíš chce, abych dělal. Kráčet s ním. Postupně rozumět kousek po kousku tomu plánu, který Bůh pro mě má. To je kráčet vedle Ježíše, s Ježíšem. Abych se učil, kousek po kousku, den za dnem: Pane, co chceš, abych dělal? Tak jako Samuel: Mluv můj Pane, Tvůj služebník naslouchá. Zde jsem. Vzbud' mě Pane, když usnu. Křič do mých uší, když Ti nebudu naslouchat. Pane, mluv ke mně skrze okolnosti. Pane učiň, ať Tvoje Slovo ožije, ať poznávám, co mám dělat. Můj Pane, dej mi moudrost, neboť jak říká Šalamoun, i ten nejchytřejší člověk bez moudrosti od Boha vůbec nechápe a neví, co má dělat. Můj Pane, o toto Tě chceme dnes prosit.

Mnohokrát jsem krácel před Tebou a říkal jsem Ti, co bys měl v mém životě dělat. A prožíval jsem jako velké zklamání, když jsi zdánlivě neslyšel, co jsem po tobě chtěl.

Mnohokrát jsem krácel za Tebou a dělal jsem věci, které jsem byl zvyklý dělat a nedbal jsem toho, cos mi chtěl říci.

Prosím Pane, dej mi ať pochopím, jak je důležité chodit s Tebou za ruku. Pomoz mi, abych s Tebou mohl rozmlouvat, neboť jen tak můžeš vstoupit do mého života. Abych tímto způsobem mohl začít zakoušet Tvoji lásku.

Amen.

Z exercicií p. Eliase Velly v roce 2007 v Třebíči (dostupné na www.tv-mis.cz)

Jak poznám jestli jdu podle Božího plánu nebo nejdu?

To vše záleží na tom, nakolik mám s Bohem důvěrný vztah.

Marie: Jsem služebnice Páně. Ať se mi stane podle Tvého Slova.

Pavel: Pane, co chceš, abych udělal?

Samuel: Mluv Pane, neboť Tvůj služebník naslouchá.

Izajáš, Elijáš, Jeremjáš: Zde jsem můj Pane. Pošli mne.

Toto je podřízení sebe sama Božímu plánu.

Toto je dovolení Bohu, aby konal v mém životě,

tak jak chce On, ne jak chci já.

Jedině Boží plán může naplnit můj život. – Chci, abyste měli život v plnosti.

Prosba o modlitbu

Milé matky, milí otcové!

Jistě jste poslední dobou dostali řadu proseb o modlitbu. Také já si dovoluji vás všechny co nejnaléhavěji poprosit o modlitbu.

Není to jen ekonomická krize, která na nás těžce doléhá, ale je tu i hluboká morální krize národa, který je často oficiálními kruhy označován za ateistický, a de facto se zřekl Boha, je zde hluboká duchovní krize celé Evropy. Investigativní novináři se nám snaží zprostředkovat pravdu, jako tribunové lidu žádají tvrdé tresty, vyhledávají konfliktní a tragické situace. Poslední výsledky voleb do krajských zastupitelstev daly prostor politikům a politice nesnášenlivosti, hrubosti a volání po starých "dobrych" časech plných mís.

I když si můžeme říci: "Mě se to netýká, mě do toho nic není!" opak je pravdou. I když jsme my, křesťané, neustále očerňováni a označováni za nenormální a za brzdy veškerého pokroku, jsme povoláni přinášet naději, které se v této zmatené době tak nedostává. Máme ke komu volat a prosit a to nejen za nás, ale za

všechny lidi. Není na nás abychom byli vahami Spravedlnosti, abychom zlomili nalomenou třtinu a zhášeli doutnající knot. Náš život, život dobrého otce, matky, dítěte, může nejlépe lidem kolem nás ukázat směr k hodnotám, které po staletí uznávali generace našich předků a díky nimž povstal a přetrval náš národ, povstala celá Evropa.

Nyní nastává ta hodina, kdy je třeba osvědčit naši víru, naši osobní statečnost. Nebojme se, s námi je Kristus, kdo proti nám? Nastává hodina evangelizace srdcí, evangelizace činů, evangelizace lásky.

Modleme se za lidi, kteří opovrhují darem života vlastního, nebo nenarozeného.

Modleme se za lidi, kteří jsou pod vlivem závislosti.

Modleme se za rozdělené rodiny rozvody, spory o majetek, křivdami a vnitřními zraněními.

Modleme se za lidi, kteří škodí svojí nenávisťou církvi.

Modleme se za lidi, kteří jsou bez práce, nebo kteří ještě o práci přijdou.

Modleme se za lidi, kteří jsou zadluženi.

Modleme se za všechny bez rozdílu.

Jestliže má naše modlitba být účinná smiřme se nejprve s Bohem a vzájemně sami se sebou. Nemodleme se modlitbu jako povinnost, ale mějme radost, že se můžeme setkat s naším milujícím Otcem, s naším drahým bratrem Ježíšem, prostřednictvím Ducha Svatého. Svěťme se pod ochranu naší nejmilejší Matky Panny Marie. Pomozme modlitbou, postem i skutkem.

Martin

Otcovství

BÝT OTCEM

Prvním úkolem otce i matky není vytvářet vztah k dětem, ale budování vlastního vzájemného vztahu manželského páru. Pokud se rodiče velmi milují, z jejich vzájemné lásky se živí i jejich děti. Dítě potřebuje pevný domov, pevný vztah otce i matky. Proto je manželství tím nejlepším místem k výchově dětí.

Dnešní civilizace se snaží stírat rozdíly mezi mužem a ženou. Celá kultura byla nesena vzájemnou přitažlivostí opačného pohlaví a dnes tím pohrdáme. Ženy začínají s muži soupeřit, muži se cítí ohroženi a začíná nezdravý vzájemný spor o prvenství. Druhým nezdravým prvkem je erotizace jakéhokoli mezilidského vztahu, kdy muži hledí na ženu jako na předmět uspokojení svých potřeb a naopak. Je nutné očistit vzájemné vztahy, hledět na sebe nezištněji a znovu získat onu původní přitažlivost odlišných pohlaví – to je cesta znovuobjevení vlastní totožnosti. Žena nutně potřebuje přítomnost muže, aby objevila své ženství, a muž potřebuje ženu, aby objevil své mužství.

Otcovství, to je umění. Na jedné straně má být otec autoritou, silnou oporou a rádcem v těžkých situacích. Na druhé straně by měl být laskavý, vlídný a velice otevřený. Podmínkou je zbavit se strachu a pocitu ohrožení. Strach působí, že je muž na jedné straně příliš tvrdý a nebo naopak příliš měkký. Také je potřeba překonat nezdravou mužskou ješitnost a hrdost. Důležité je umět vycítit, co dítě v konkrétní situaci potřebuje. Pak buď něco rozhodně zakázat nebo přikázat, a nebo naopak projevit pochopení a laskavost. Otcovo chování určují potřeby dítěte. Pozorujte své děti, naslouchejte jim a ony sami poukáží na to, co potřebují a co bychom jim jako otcové měli poskytnout. V našem životě je spousta obyčejných, krásných a důležitých věcí, které často nedokážeme docenit. Ale se svými dětmi se dělíme právě o tyto obyčejné věci.

Problém dobrého otcovství nespočívá v nedostatku času. Máme-li srdce otevřené pro své děti, tak i když máme hodně práce, můžeme být dobrými otci. Chováme-li svého potomka v srdci, on to vnímá, i když jsem od něho daleko. Krátký hovor s dítětem dvakrát třikrát denně telefonem může být důležitým způsobem, jak mu předávat lásku. A když je tatínek doma, měl by se snažit zvát dítě do všeho, kde je jeho přítomnost možná. Je dobré dobře využívat víkendy a prázdniny, aby byl otec s dítětem delší dobu. Jestliže někoho opravdu milujeme, vždycky si na něj najdeme čas. Otec by měl mít děti radši než svou práci. Pracovně vytíženým otcům je třeba čas od času připomenout, že za jejich rakví nepůjdou plody jejich práce, ale jejich děti.

Existuje vztah mezi obrazem Boha jako otce a otcem rodiny. Na jedné straně je obraz otce rodiny východiskem, aby si člověk vytvořil pojem Boha jakožto otce, na druhé straně Ježíš říká, že si lidé nezaslouží titul otce, protože otec je jenom jeden – v nebi. Na jedné straně je potřeba očistit obraz pozemského otce tím, že si uvědomím, že nebeský Otec je někdo jiný než můj tatínek. Na druhé straně je potřeba prosti Boha v kontemplaci Ježíše, abychom poznali, kým opravdu je nebeský Otec.

Právě dnes je také velice potřeba duchovní otcovství – kněží by měli zaujímat otcovskou roli. Duchovní otcové by měli být prostředníky mezi otci a syny, kteří jsou často ve velice konfliktním vztahu. Duchovní otec může syna učit otevřenosti vůči otci a otec může přesvědčit o potřebě péče o syna. Ale všechny by měl učit, že zdrojem otcovství je Bůh.

Zpracováno podle internetového rozhovoru s p. Józefem Augystynem SJ (on-line rozhovory na www.vira.cz)

Slovo kněze

TATÍNEK JOSEF

Ze všech lidí kolem Ježíše zůstává Josef nejvíc v pozadí - právě ten, kterého Ježíš nazýval otcem, v dětství jistě tatínkem.

Žádný evangelista neuvádí nějakou řeč od Josefa. Josef mlčí a dělá, co je potřeba.

Vesnický mládenec, tesař, chystá se ženit, je zasnouben. Ale než dojde ke svatbě, je snoubenka Marie těhotná. Přesto si ji vezme za ženu. Dítě přijme za syna, otcovsky se o ně stará, vzorně pečuje o manželku. Pohlížíte na mne, bratři muži, a možná si myslíte: "Teď na nás spustíš vodopád připomínek, požadavků, co všechno musíme dělat po příkladu sv. Josefa. A my jsme dnes hotoví štvanci. Denně máme víc povinností a úkolů, než stačíme zvládnout. Je to tak v práci - a když přijdem domů, je to nanovo. A ty nám tu teď budeš připomínat, abychom byli pořádnější v práci, Doma laskavější k manželce. Abychom zapracovali ve farnosti. Abychom... Ale já nemám čas! Já nemám na nic čas!

Ale já vám chci dnes cosi povědět právě k té vaší uhoněnosti, k vašemu věčnému nedostatku času. Ani vaše rodina domáci, ani my, vaše rodina farní nechceme, abyste se uhonili k infarktu, abyste se uštvali k předčasně smrti.

Chci vám dnes naopak dát radu, která dokáže změnit váš život, když ji přijmete.

Ta rada zní: Dělej to, co dělat můžeš, co dělat stačíš. Co dělat nemůžeš, co nestačíš, s tím se netrap. Ani Bůh po tobě nežádá víc, než na co ti dal čas. A co nežádá Bůh, nemají právo žádat ani lidé. Ty měj jen ochotu a dobrou vůli udělat, nač stačíš.

Dělej chutě a v pohodě!

Uvidíš, oč líp ti vše půjde.

Uvidíš, jak dobrým se staneš pracantem, manželem, tatínkem. Jako Josef. Dejž to Bůh.

Mons. Ladislav Simajchl – Cestou do Emauz (zdroj www.fatym.com)